

[Nøhr.]

Partis Vegne ganske kort udtale, at efter at Lovforslaget under Behandlingen i Lands-tinget er undergaaet betydelige Ændringer, hvorved der er taget væsentlige Hensyn til Ønsker fremsat fra mit Partis Side, kan mit Parti tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse og medvirke til en velvillig videre Behandling.

Oluf Pedersen: Man har her i Rigs-
dagen tidligere drøftet det Spørgsmaal, om
ikke man skulde have en Uge-Dagsorden,
og jeg synes, det vilde være en god Idé.
For det er jo lidt vanskeligt, naar man
som her kommer ud for, at et Punkt bli-
ver sat paa Dagsordenen med kun faa Ti-
mers Varsel, endda et saa omfattende Lov-
forslag som det, vi her behandler, og det
til Trods for, at vi kunde have faaet Med-
delelse derom i Gaar. Dette gør, at man
ganske naturligt paa visse Punkter maa
gaa let hen over Lovforslaget. Men det
rent principielle er det jo muligt at tage
Stilling til, og jeg vil gerne sige, at vi kan
tiltræde den Tanke i Lovforslaget, at der
skal være Dagbøder, og vi kan ogsaa til-
træde den Tanke, at der skal være streng
Straf for Forbrydelser mod Statens Sikker-
hed.

Derimod finder jeg Anledning til at
vende mig imod den Udvidelse af Hemme-
lighedskræmmeriet, som Forslaget gaar ud
paa. Jeg gør det ogsaa, fordi det er min
Erfaring, at hvis der bliver begaaet en
Fejl, skal den helst afsløres, inden den er
blevet officiel, hvis man vil hindre, at den
trods alt bliver gennemført.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Re-
ferater vil jeg sige, at naturligvis bør
disse Referater ikke være urigtige, de skal
være sande. Men sande Referater kan
man kun naa i Rigsdagstidende; andre Re-
ferater vil altid kun blive et lille Udpluk,
og nemt er det ikke. Der staar i Lovfor-
slaget, at det ikke maa være bevidst usand-
færdigt. Men der er den Fare ved at
tale om bevidst usandfærdigt, at en Red-
aktør kan fristes til ikke at undersøge,
om det er rigtigt, hvad han skriver, og
at man kan udnytte denne Bestemmelse
til at faa nogle meget naive Redaktører,
som er saa uskyldige, saa uskyldige, til netop
at lave et Referat, som ikke er rigtigt, og

det ligger jo ogsaa saadan, at Fortielse
kan være lige saa slemt som et urigtigt
Referat.

De nye Bestemmelser i § 263 om
Straf for den, der krænker nogens Fred
ved offentlig Meddelelse om rent private
hjemlige Forhold, forekommer mig at
være en for skrap Bestemmelse. Den højt-
ærede Minister tog da for saa vidt ogsaa,
synes jeg, Afstand fra Ordlyden ved at
give en Forklaring paa, hvad man skulde
forstaa ved Bestemmelsen; det synes jeg,
man skulde udtrykke i selve Lovforslagets
Tekst, saaledes at der ikke kunde blive
Tale om Misbrug.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 267 a,
at man ikke ved Straffens Fastsættelse
skal tage Hensyn til Paastand om, at den
i Samfundet i Almindelighed gældende
Vurdering af Sigtelsens Utilbørlighed ikke
skal finde Anvendelse, vil jeg sige, at
jeg tror ikke, den Ændring er rigtig. Jeg
forstaaer godt Meningen med denne Be-
stemmelse, nemlig at man ikke, naar man
taler om Regeringen, maa tage Hensyn til,
hvad den højtærede Minister eventuelt kan
have sagt, og særlig jo ikke til, hvad der
har staaet i „Social-Demokraten“ i tidligere
Tid. Men jeg tror ikke, det er nødvendigt
at foretage en Lovændring af Hensyn der-
til. For det har jo alligevel været saadan,
at selv om „Social-Demokraten“ i tidligere
Tid kunde skrive „Løgner“, altsaa bruge
meget stærke Udtryk mod den da siddende
Regering, saa skadede dette ikke den Rege-
ring. Det var Bladet, der brugte disse
urigtige eller overdrevne Betegnelser, som
det skadede.

Jeg tror, at der kommer en naturlig
Reaktion mod den Slags, og at man maa
regne dette for at være mere værd end Lov-
paragraffer. Jeg frygter ogsaa, at man
kommer til at beskytte mod Afsløring af
de Fejl, som Regeringen eventuelt kan
have begaaet. Jeg synes, det maa være
saaledes, at man har Ret til at kritisere
disse Fejl, og skulde det for øvrigt være
straffbart at kritisere, saa gør jeg opmærk-
som paa, at det maaske kan være lige saa
skadeligt, naar nogen skamroses Regerin-
gen — det burde vel saa ogsaa være straf-
bart.

Der er Bestemmelser i Lovforslaget,
som vi kan tiltræde, og der er andre, som